

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/88/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514202002
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Holič
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2514202002.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu: JUDr. Martin Holič a členiek senátu: JUDr. Zlatica Javorová a JUDr. Gabriela Brišková, vo veci žalobkyne: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom boulevard Haussmann 1, Paríž 750 09, Francúzska republika, BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, Bratislava, IČO: 47 234 547, proti žalovanému: B. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX, V., o zaplatenie 952,57 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 12C/101/2014-27 zo dňa 15.10.2015, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalovaný má voči žalobkyni **p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie v prvom odseku výroku návrh zamietol a druhým odsekom výroku žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou § 48 ods. 1, 2, § 52 ods. 1, § 54 ods. 1 a 2, § 100 ods. 1, § 107 ods. 1, § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.05.2014. Vecne ho zdôvodnil tak, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že na základe písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 260623408069703 zo dňa 03.03.2009, navrhovateľ poskytol odporcovi spotrebiteľský úver v sume 863,10 Eur, na kúpu spotrebného tovaru a odporca sa zaviazal splácať poskytnutý úver v 12-tich mesačných splátkach po 83,79 Eur počnúc dňom 15.04.2009, vždy do 15. dňa v mesiaci. Medzi navrhovateľom a odporcom bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom zmluva bola uzavretá v písomnej forme. Navrhovateľ pri uzavretí zmluvy vystupoval v rámci svojej podnikateľskej resp. obchodnej činnosti a odporca ju uzatváral ako fyzická osoba nepodnikateľ, ktorý zmluvu neuzatváral v rámci výkonu obchodnej či podnikateľskej činnosti. Medzi účastníkmi tak vznikol spotrebiteľský záväzkovo právny vzťah, na ktorý je potrebné aplikovať právnu úpravu Občianskeho zákonníka, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Odstúpením od zmluvy zo strany navrhovateľa zo dňa 10.08.2009, ktoré s poukazom na bod V.-5. Všeobecných podmienok nadobudlo účinnosť 30.09.2009 sa úverová zmluva od začiatku zrušila a odpadol tak právny dôvod, na základe ktorého odporca prijal finančné prostriedky ako úver, a tieto bol následne povinný vrátiť navrhovateľovi iba z titulu bezdôvodného obohatenia. Keďže zmluva bola odstúpením od začiatku zrušená, navrhovateľ nemá nárok na žiadne poplatky, zmluvné pokuty, iné sankcie a príslušenstvo s výnimkou úroku z omeškania od prvého dňa omeškania, t.j. odo dňa nasledujúceho

po splatnosti bezdôvodného obohatenia. Uvedené vyplýva z ustanovení § 48, § 451 a § 457 Občianskeho zákonníka. Akákoľvek dohoda účastníkov, ktorá by v tomto prípade zavazovala odporcu ako spotrebiteľa na úhradu vyššej sumy, než mu v prípade odstúpenia od zmluvy vyplýva z Občianskeho zákonníka, je absolútne neplatná pre jej rozpor so zákonom, konkrétne s ustanovením § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože takáto zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa vrátane platenia poplatkov, nákladov na vymáhanie pohľadávky, sankcií a iného príslušenstva popri vzájomnej reštitučnej povinnosti po zániku zmluvy s účinkami ex tunc postavenie spotrebiteľa zhoršuje. Ako už bolo uvedené vyššie, odstúpenie od zmluvy nadobudlo účinnosť dňa 30.09.2009. Od tohto dňa tak začala plynúť navrhovateľovi dvojročná subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia od odporcu, keďže navrhovateľ od zániku zmluvy (účinnosti odstúpenia) vedel, kto a v akej výške sa na jeho úkor obohatil. Návrh na začatie konania bol však súdu doručený až dňa 21.03.2014, t.j. po uplynutí dvojročnej premlčacej doby. Na uvedené premlčanie súd v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. v platnom znení prihliadal z úradnej povinnosti, a preto podaný návrh, z dôvodu premlčania uplatneného nároku, v celom rozsahu zamietol. V konaní úspešný odporca si náhradu trov konania neuplatnil, preto mu súd ich náhradu ani nepriznal, nakoľko o náhrade trov konania súd rozhoduje iba na návrh (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

3. Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podala prostredníctvom právneho zástupcu včas odvolanie žalobkyňa s návrhom na jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, uplatniac odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.. Poukázala na preukázané skutkové zistenia, podľa ktorých jej žalovaný dlhuje sumu 952,57 Eur s prísl. Vyjadrila nesúhlas so zamietnutím návrhu z dôvodu premlčania, poukazujúc na ust. § 112 OZ a na to, že žalobkyňa si v súlade so zákonom uplatnila svoj nárok na Stálom rozhodcovskom súde, ktorý v konaní pod č.k. KRS/846/2009 vydal dňa 22.02.2010 rozsudok, ktorým zaviazal žalovaného na plnenie, pričom žalobkyňa následne podala návrh na vykonanie exekúcie, žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie podľa tohto exekučného titulu však bola zamietnutá uznesením Okresného súdu Piešťany č.k. 5Er/794/2010-10 zo dňa 25.02.2013. Odvolateľka podporne poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/161/2014 v obdobnej veci. Podľa odvolateľa tak k premlčaniu práva nedošlo, pretože v čase od doručenia žaloby na rozhodcovský súd až do právoplatnosti rozhodcovského rozsudku a v čase od doručenia žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie na exekučný súd až do právoplatnosti rozhodnutia súdu o zamietnutí tejto žiadosti sa plynutie premlčacej doby zastavilo a táto neplynula. Súd mal preto žalobkyňu priznať uplatnený nárok v rozsahu bezdôvodného obohatenia.

4. Žalovaný odvolací návrh nepodal, k doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne nevyjadril.

5. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), účinného od 01.07.2016, ktorým bol zrušený doterajší zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, pričom podľa § 470 ods. 1 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté predtým nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou (§ 359 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C.s.p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, v dôsledku čoho je namiesto rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny s použitím § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdiť.

7. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku v celom rozsahu, konania jemu predchádzajúceho, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

8. Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku, a pretože odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p. odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi.

9. Keďže súd prvej inštancie napadnutý rozsudok vo všetkých jeho častiach riadne odôvodnil, pričom zároveň sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie a odvolací súd sa s týmto odôvodnením súdu v plnej miere stotožňuje, k veci považuje za potrebné dodať iba nasledovné:

10. Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu so žalovaným dňa 03.03.2009 uzavreli zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 260623408069703 (ďalej len „zmluva o spotrebiteľskom úvere“), na základe ktorej žalovanému poskytol úver vo výške 863,10 Eur na nákup spotrebného tovaru, ktorý úver sa zaviazal splatiť v 12-tich mesačných splátkach po 83,79 Eur, splatných vždy k 15. dňu v mesiaci, s dátumom splatnosti prvej splátky dňa 15.04.2009. Ročná úroková sadzba bola vo výške 23,4% a ročná percentuálna miera nákladov daného úveru bola 33,41%. Z potvrdenia odfinancovania peňažných prostriedkov a výpisu z predmetného úverového účtu vyplýva, že žalovanému bol poskytnutý resp. odfinancovaný úver vo výške 863,10 Eur, z ktorého nič nesplatil. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 10.08.2009 odstúpil od predmetnej úverovej zmluvy s poukazom na čl. III.-6.-1. Všeobecných podmienok spotrebiteľského úveru a súčasne vyzval žalovaného na uhradenie sumy 952,57 Eur. Uvedená doporučená zásielka (obsahujúca odstúpenie od zmluvy) bola žalovanému doručená dňa 12.08.2009.

11. Odvolateľka svoje odvolanie voči zamietajúcemu rozsudku súdu prvej inštancie založila výlučne na argumente o spočívaní premičacej doby v zmysle ust. § 112 OZ, keď uplatnila svoj nárok na Stálom rozhodcovskom súde, ktorý v konaní pod č.k. KRS/846/2009 vydal dňa 22.02.2010 rozsudok, ktorým zaviazal žalovaného na plnenie, pričom žalobkyňa následne podala návrh na vykonanie exekúcie, žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie podľa tohto exekučného titulu však bola zamietnutá uznesením Okresného súdu Piešťany č.k. 5Er/794/2010-10 zo dňa 25.02.2013.

12. Predmetom odvolacieho prieskumu sa tak stala otázka, či v danom prípade došlo k spočívaniu premičacej doby v zmysle ust. § 112 OZ.

13. Podľa odvolacieho súdu bolo potrebné prihliadnúť v prvom rade na to, že v danom prípade bola neplatne dohodnutá rozhodcovská doložka, pričom k rovnakému záveru dospel aj exekučný súd (Okresný súd Piešťany) v konaní sp. zn. 5Er/794/2010, keď zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na podklade predmetného rozhodcovského rozsudku. V danej veci rozhodcovský súd odvodzoval svoju právomoc rozhodovať spor medzi žalobcom a žalovaným so zmluvy o úvere z 03.03.2009 a bodu V-13 Všeobecných obchodných podmienok pre úver (CETELEM), v zmysle ktorých sa zmluvné strany dohodli, že akékoľvek spory vzniknuté zo zmluvy o úvere a Obchodných podmienok pre úver, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik zmluvy o úvere alebo Obchodných podmienok budú riešené pre Stálym rozhodcovským súdom pri Komerčnej rozhodcovskej spoločnosti, a.s. alebo Rozhodcovského súdu v Bratislave. Ustanovenie Obchodných podmienok pre úver, na ktoré v uvedenej časti poukázal označený rozhodcovský rozsudok, treba považovať za rozhodcovskú doložku (§ 4 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z.). Vzhľadom na to, že účastníci úverovej zmluvy sa v bode V-13 Obchodných podmienok pre úver dohodli, že všetky ich spory budú riešené výlučne v rozhodcovskom konaní, bolo potrebné skúmať, či toto ustanovenie nie je neprijateľnou podmienkou obsiahnutou v spotrebiteľskej zmluve. Súdnny dvor Európskej únie vo svojom rozhodnutí vyslovil, že nerovný stav medzi spotrebiteľom a dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy, ako aj to, že vnútroštátny súd má aj bez návrhu posudzovať nekalú povahu zmluvnej podmienky. Podľa názoru zaujatého týmto súdnym dvorom sa má Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď, ako sa oboznámi s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na

tento účel, preskúmať ex offo nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve prejednanie veci a ani na vydanie rozhodnutia, ktoré by následne mohlo požívať tiež náležitú ochranu v procese exekučného vymáhania ním priznanej pohľadávky (čiže stať sa spôsobilým podkladom exekúcie alebo tiež exekučným titulom).

14. Pre nutnosť takéhoto nazerania na exekučný titul nemôže byť daná prekážka právoplatne rozsúdenej veci, keďže nulitný titul žiadnu prekážku následného prejednania a tiež rozhodnutia veci všeobecným súdom nepredstavuje. Z rovnakých dôvodov tu nebolo možné aplikovať ani účinky ust. § 112 Obč. zák.. Keďže nebola platne založená právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie veci a vydaný rozhodcovský rozsudok je paaktom, začatie konania na rozhodcovskom súde a ani následné exekučné konanie na podklade takéhoto nulitného rozhodnutia nemohlo spôsobiť pretrhnutie plynutia (neplynutie) premičacej doby ohľadne uplatneného práva, nakoľko nedošlo k riadnemu uplatneniu práva na súde alebo u iného príslušného orgánu, tak ako to vyžaduje ust. § 112 Obč. zák.. Z týchto dôvodov odvolací súd považoval odvoláciu námietku žalobcu za nedôvodnú. Správne preto postupoval súd prvej inštancie, keď žalovaný nárok považoval za premičaný a žalobu preto v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

15. Pokiaľ odvolateľka podporne poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/161/2014 v obdobnej veci, je nutné podotknúť, že v danom prípade bol tiež žalobný návrh v celom rozsahu zamietnutý, i keď z iných dôvodov a aplikácia ust. § 112 OZ nebola v danej veci rozhodujúca. Naopak, záver o nemožnosti aplikácie ust. § 112 OZ z dôvodu uplatnenia práva na rozhodcovskom súde na základe neplatnej rozhodcovskej doložky je ustálený v rozhodovacej praxi odvolacích súdov (por. rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/538/2015, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/517/2015, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/678/2015, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/711/2015, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/349/2015, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co/140/2014).

16. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu, vrátane závislého výroku o náhrade trov konania, v súlade s ust. § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

17. Žalovaný má voči žalobkyni podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a § 396 ods. 1 C.s.p. nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, vzhľadom na to, že žalovaný bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný a neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne mu náhradu trov konania nepriznať (§ 257 C.s.p.). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 C.s.p. súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).